

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja Miroslav Dukić vlasnik Mrkač – obrt za trgovinu, Njivičina 15, Omišalj, OIB: 61577537515, kojeg zastupa Ivana Smiljanić, odvjetnica iz Rijeke, Zagrebačka 3, protiv tuženika Ivica Antukića vlasnika Martina 1999, obrt za trgovinu i usluge, Štivar 4, Kastav, OIB: 01032093886, radi isplate 7.397,10 EUR, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 27. svibnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja Ivane Smiljanić, odvjetnice iz Rijeke i tužitelja Miroslava Dukića osobno, a objavljene dana 3. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Stevana Pejnovića iz Rijeke, poslovni broj: Ovr-20585/2024 od 13. studenoga 2024. godine kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 7.397,10 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku po stopi iz čl. 29. st. 2 ZOO-a koja se od dospijeća do 29. prosinca 2023. godine određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i to:

- na iznos od 501,17 EUR od 22. travnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 44,50 EUR od 23. travnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 201,74 EUR od 24. travnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 381,74 EUR od 4. svibnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 0,20 EUR od 14. svibnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 621,78 EUR od 24. svibnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 452,27 EUR od 12. lipnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 626,23 EUR od 22. lipnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 37,08 EUR od 30. lipnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 803,93 EUR od 14. srpnja 2023. godine do isplate,
- na iznos od 17,96 EUR od 10. kolovoza 2023. godine do isplate,
- na iznos od 383,57 EUR od 1. rujna 2023. godine do isplate,
- na iznos od 523,66 EUR od 4. rujna 2023. godine do isplate,
- na iznos od 494,59 EUR od 11. rujna 2023. godine do isplate,
- na iznos od 288,73 EUR od 16. rujna 2023. godine do isplate,
- na iznos od 268,27 EUR od 18. rujna 2023. godine do isplate,

- na iznos od 213,24 EUR od 25. rujna 2023. godine do isplate,
- na iznos od 153,18 EUR od 8. listopada 2023. godine do isplate,
- na iznos od 213,30 EUR od 23. rujna 2023. godine do isplate,
- na iznos od 90,48 EUR od 15. listopada 2023. godine do isplate,
- na iznos od 26,46 EUR od 16. listopada 2023. godine do isplate,
- na iznos od 103,09 EUR od 21. listopada 2023. godine do isplate,
- na iznos od 595,32 EUR od 28. listopada 2023. godine do isplate,
- na iznos od 73,27 EUR od 13. studenoga 2023. godine do isplate,
- na iznos od 71,13 EUR od 3. prosinca 2023. godine do isplate,
- na iznos od 61,25 EUR od 7. siječnja 2024. godine do isplate,
- na iznos od 148,96 EUR od 14. siječnja 2024. godine do isplate,

kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da naknadi tužitelju nastale troškove ovrhe u iznosu od 34,96 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na trošak ovrhe teku od 13. studenoga 2024. godine do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 ZOO-a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Tuženik je dužan naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 943,97 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je prijedlogom za ovrhu od 23. listopada 2024. godine utužio iznos od 7.397,10 EUR na temelju računa-dostavnica (str. spisa 32-59).
2. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Stevana Pejnovića iz Rijeke, poslovni broj: Ovr-20585/2024 od 13. studenoga 2024. godine naložena je tuženiku isplata utuženog iznosa i troškova ovrhe u iznosu od 34,96 EUR.
3. Tuženik je podnio prigovor protiv citiranog rješenja o ovrsi u kojem je naveo da su stranke bile u poslovnim odnosima no da je između stranaka neusklađeno knjigovodstveno stanje zbog povrata robe s koje osnove da je tužitelj obećao izvršiti umanjene potraživanja. U vezi toga da je isticao reklamacije u 2023. i 2024. godini.
4. Općinski sud u Rijeci oglasio se stvarno nenadležnim za postupanje u predmetnom postupku te predmet ustupio ovome sudu.
5. Rješenjem od 27. studenoga 2025. godine stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, a postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju odredbe čl. 58. st. 3 OZ-a u vezi s odredbom čl. 282. st 3 OZ-a. Stranke su pozvane na iznošenje činjenica na temelju kojih temelje svoje zahtjeve i predlaganje dokaza potrebnih za utvrđivanje iznesenih činjenica sukladno odredbi čl. 299. a st. 1 ZPP-a.
6. U podnesku od 11. prosinca 2025. godine tužitelj je u bitnome naveo da je reklamacija na koju se tuženik pozvao u prigovoru pravovremeno riješena i da je tužitelj po toj osnovi izvršio umanjene cijene. Tuženik da daljnjih reklamacija, a niti prigovora na isporučenu robu nije imao. Predložio je tuženiku rješavanje spora mirnim putem te iskazao spremnost umanjene duga za iznos od 500,00 EUR. Na okolnost osnovanosti

tužbenog zahtjeva predložio je saslušanje svjedoka Artona Ramaje, Vedrana Carevića, Darija Lončara i tužitelja Miroslava Dukića.

7. Na pripremnom ročištu održanom 25. ožujka 2026. godine tužitelj je dodatno istaknuo da je povodom tuženikovih reklamacija izvršio isporuku zamjenske robe. Dokaze je predložio na okolnost dokazivanja činjenice isporuke robe. Predložio je provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost dokazivanja činjenice da je tuženik utužene račune knjižio u svojim poslovnim knjigama.

8. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 27. svibnja 2026. godine tužitelj je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedoka Vedrana Carevića i za provođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja te je predložio zaključenje rasprave.

9. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušanjem svjedoka Artona Ramaja (str. spisa 109-110), svjedoka Darija Lončara (str. spisa 110-111) i tužitelja Miroslava Dukića u svojstvu stranke (str. spisa 111-112).

10. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

11. Nesporna je u postupku okolnost da su stranke bile u poslovnim odnosima na temelju ugovora o kupoprodaji i to tužitelj u svojstvu prodavatelja, a tuženik u svojstvu kupca pozivom na odredbu čl. 376. st. 1 i 2 ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15).

12. Uvidom u utužene račune-dostavnice br. 798/PP1/2, 835/PP1/2, 868/PP1/2, 1038/PP1/2, 1299/PP1/2, 1565/PP1/2, 2318/PP1/2, 2872/PP1/2, 3309/PP1/2, 4114/PP1/2, 6004/PP1/2, 7730/PP1/2, 8006/PP1/2, 8552/PP1/2, 8835/PP1/2, 8980/PP1/2, 9402/PP1/2, 10017/PP1/2, 10052/PP1/2, 10231/PP1/2, 10261/PP1/2, 10379/PP1/2, 10521/PP1/2, 10748/PP1/2, 10916/PP1/2, 11192/PP1/2, 11241/PP1/2 (str. spisa 32-59) utvrđeno je da je tužitelj u svojstvu kupca obračunao tuženiku cijenu za izvršenu isporuku robe.

13. Iz iskaza saslušanog svjedoka Artona Ramaja (str. spisa 109-110) proizlazi da je dostava robe po utuženim računima vršena za tuženika za njegov ugostiteljski objekt u Lovranu (fast food). Naveo je da su narudžbe uobičajeno išle telefonskim putem, da je narudžbe zaprimao njegov kolega Dario Lončar i da se po primitku narudžbe u skladištu slagala roba koju je on kao dostavljač preuzimao na dostavu. Izjavio je da račune tužitelja nije potpisivao i da oko toga nikada nije bilo problema. U odnosu na račune na str. spisa 32-59 naveo je da se radi o računima koji prate dostavu robe. Roba da se dostavlja osobi koja se zatekne u ugostiteljskom objektu. Ivicu Antukića da je često sretao u objektu i da je uglavnom on bio prisutan kada mu je vršio dostavu. Izjavio je da mu je tuženik osobno potpisivao račune, ali da je znao potpisati pod krivom rubrikom odnosno pod rubrikom "robu izdao". O tome da nije vodio previše računa zbog žurbe, jer da prilikom dostave nema vremena previše trošiti vrijeme na takve stvari. Naveo je da sve što je bilo naručeno da je bilo i isporučeno tuženiku i da nije bilo primjedbi na kvalitetu robe, osobito na svježinu robe koju je on dostavljao tuženiku.

14. Sud je povjerio vjeru navodima iz iskaza svjedoka Artona Ramaja cijeneći životnim i istinitim način isporuke robe kao i greške koje se javljaju prilikom potvrde primitka robe, a kako je to svjedok opisao u svom iskazu budući se na utuženim računima pojavljuje potpis pod rubrikom "robu izdao" za koji je svjedok pojasnio da se radi u suštini o potpisu primitka robe od strane tuženika kao kupca.

15. Navode iz iskaza svjedoka Artona Ramaja u bitnome je potvrdio i svjedok Dario Lončar u svom iskazu (str. spisa 110-111) koji je u utuženom razdoblju također vršio dostavu za tuženikov fast food. On se dodatno pozvao na internu listu za isporuke koja se sačinjavala prilikom svake isporuke, a koja da predstavlja temelj za fakturiranje robe. Izjavio je da je s tuženikom uvijek bilo problema s plaćanjem, da je uobičajena procedura bila takva da mu je šef Miroslav Dukić poslao narudžbu za idući dan, a on da je printao narudžbu i slagao robu. Prisjetio se da je na početku poslovne suradnje između stranaka bilo virmanskog plaćanja no da je bilo stalnog kašnjenja zbog čega je traženo da se roba plaća u gotovini. Robu koju je isporučivao tuženiku u Lovranu uglavnom da je zaprimao Ivica Antukić (tuženik). Na njegove upite kada će podmiriti dugovanja da mu je tuženik odgovarao da će on to riješiti sa šefom. Izjavio je da se prilikom isporuka robe on nije potpisivao na računu-dostavnici, a da su klijenti kojima se isporučuje roba znali potpisivati svakojako (netko lijevo, a netko desno). Naveo je da ne pamti da bi tuženik ulagao primjedbe na lošu kvalitetu robe, odnosno na pogrešne isporuke.

16. S obzirom na podudarne navode iz iskaza svjedoka Daria Lončara koji je neposredno, u utuženom razdoblju, sudjelovao u isporukama robe, sud je utvrdio da su potpisi na računima na str. spisa 32-59 ustvari ovjere primitka robe od strane tuženika kao kupca budući da su oba tužiteljeva dostavljača izjavila da račune – dostavnice nisu potpisivali.

17. U vezi poslovnog odnosa između stranaka, tužitelj Miroslav Dukić je, u stranačkom iskazu (str. spisa 111-112), naveo da je poslovna suradnja između stranaka započela u 2023. godini i da se sjeća jedne primjedbe na paniranu lignju za koju je sam proizvođač stavio napomenu da se napuhuje, a zbog čega je tuženikovu primjedbu tužitelj priznao i izvršio odobrenje. Izjavio je da kada bi se i greškom isporučila druga vrsta robe, a što da se događalo rijetko da se isporuka ispravljala već idući dan iz razloga što je tužitelju bilo bitno da je kupac zadovoljan. Narudžbe da je osobno vršio gospodin Antukić tužitelju telefonom. Na temelju toga da je tužitelj slagao liste po kojima da se raspoređivala u skladištu roba za isporuku. Unatrag mjesec dana da je obustavio isporuku robe tuženiku jer da mu je prestao plaćati i gotovinske račune. Na plaćanje u gotovini da su stranke prešle iz razloga što je nastao dug iz vremena kada su se računi plaćali transakcijski. Tuženik da je obećavao riješiti utuženo dugovanje. Račune – dostavnice da je potpisivao tuženik osobno, a navedeno da se vidi iz izgleda njegovog potpisa na prigovoru. Dostavljačima da je dao uputu da je bitno da kod dostave robe traže od kupca potvrdu primitka, a da su se kupci znali na dostavnicama potpisivati i lijevo i desno, a ne isključuje da je tuženik to nekada činio i namjerno potpisavši se pod rubrikom "robu izdao".

18. Sud je iskaz tužitelja Miroslava Dukića ocijenio istinitim i uvjerljivim s obzirom na okolnost da su ispravama na str. spisa 113 i 114 te 116-119 potvrđeni navodi u pogledu zaprimanja narudžbi, sastavljanja internih listi za slaganje u skladištu, a potom i izdavanje računa po izvršenim isporukama.

19. Sud je iskaz ocijenio vjerodostojnim i iz razloga što se podudara s navodima tužiteljevih dostavljača Artona Ramaja i Daria Lončara koji su iskazali da se nisu potpisivali na računima – dostavnicama no da su tražili od kupaca da potvrde primitak robe potpisom na računu. Slijedom navedenog, u postupku je utvrđeno da je robu po utuženim računima (str. spisa 32-59) tuženik primio i da je za istu dužan isplatiti cijenu za koju je utvrđeno da predstavlja ugovorenu cijenu između stranaka. Navedeno iz razloga što tuženik u postupku nije dokazao osnovanost istaknutog prigovora u pogledu neriješenih reklamacija robe te prigovora u pogledu povrata dijela robe zbog čega je utvrđeno da je dužan platiti cijenu za zaprimljenu robu. Stoga je tužbeni zahtjev ocijenjen pravno osnovanim na temelju odredbe čl. 376. i čl. 438. st. 1 ZOO-a pa je primjenom odredbe čl. 451. st. 3 ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19) odlučeno kao u točki I. izreke.

20. Odluka o zakonskim zateznim kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 2 (trgovački ugovori) ZOO-a s obzirom na utvrđena dospjeća novčanih obveza prema ispravama na str. spisa 32-59.

21. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 i 155. ZPP-a. Tužitelju je, s obzirom na uspjeh u sporu, valjalo priznati nastali trošak ovrhe u iznosu od 34,96 EUR s obzirom da je utuženje ocijenjeno osnovanim pa je u tom dijelu valjalo održati na snazi platni nalog primjenom odredbe čl. 451. st. 3 ZPP-a i odlučiti kao u točki I. izreke. U odnosu na preostale parnične troškove tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav podneska od 11. prosinca 2025. godine 200,00 EUR (T.br. 8.1.), zastupanje na pripremnom ročištu od 25. ožujka 2026. godine 200,00 EUR (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 27. svibnja 2026. godine 200,00 EUR (T.br. 9.1.), PDV 25% 150,00 EUR, sudske pristojbe za presudu 193,97 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama (NN 118/18) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (NN 50/26). Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Rijeci, 3. srpnja 2026. godine

Sudac
Jasenka Pavišić Čačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Broj zapisa: **9-3088a-48f00**

Kontrolni broj: **0972b-7e5b4-3fa31**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.